

Kántor Péter

TOLDALÉK W. S. MESTER RONGYSZŐNYEGÉHEZ

Ez is volt már, az is volt már,
ócska kocsmá, flancos borbár,
liszteszsákon ülő molnár,
volt virágos hacuka,
volt anyuka, apuka,
ezer éles, ezer hegyes,
ezer görbe, egy egyenes,
gödör alja, pénz, paripa,
orrba fűzött rézkarika,
bolond lányok, cseresznyék,
mi kell még? mi kell még?

Világvéig visz a vonat,
szórják ki a csomagokat,
hősi ének, dráma, zsoltár,
úti ikon, szárnyas oltár,
kút körül röpködő lepke,
kutyaugatás felette,
guruló föld, kerek kalap,
felhők mögül dereng a Nap,
fecskefészkek, szép eszmék,
mi lesz még? mi lesz még?
lábás alján keress még!

Kovács András Ferenc

WEÖRESCENTO

*„Verskötetek kavarnak, a címek is elkeverednek –
Címtelenülten időzik a Mester a mennyei nyelvben.”*

mester a vers van
hideg teremtés a kő
három medúza kútbanéző éneke
veréb és ember sebzett születése
a kézírásos teljesség
a testtelen szerelem dicsérete

a hallgatás ábécéje
saturnus könyve felé
áthallások hetedhét etűdök messziről
határtalanról szimfónia ének
bóbita forgó tűzkút tornáca
gyümölcskosár a föld
merülő nyáj fogak tarka tornya
sárkány tizenegy szemmel
hat holdország psyché elysium
magyar rigó
posta világ ha lenne

lenne ha világ
postarigó
magyar elysium
psychéország
hold hat szemmel
tizenegy sárkány tornya
tarka fogak nyáj
merülő föld
a gyümölcskosár tornáca
tűzkút forgó bóbita ének
szimfónia határtalanról messziről
etűdök hetedhét áthallások felé
könyve saturnus ábécéje
hallgatás a dicsérete szerelem
testtelen a teljesség
kézírásos a születése
sebzett ember és veréb éneke
kútbanező medúza
három kő
a teremtés hideg
van a vers mester

Lator László

KÉTSZER A HALÁLRÓL

1. Harmincévesen

A lelki táj, ahová most jutottam, fölér minden utazással. Írtam arról Professzor Úrnak, hogy eljuttottam valami dimenziótlan semmibe: azt hittem, hogy innen tovább felfelé kell jutni, így jellemezte Weöres Sándor pályája egy szakaszát 1947 szeptemberében egy Fülep Lajosnak szóló levélben. Úgy tetszik, az 1944-es keltezésű MEGHALNI ebben a kiterjedéstelen semmiben